

NO HI HA DEMÀ

Camí del front, hivern del 39:
avui t'escric callat potser per darrer cop.
He caigut pres de la nit i l'enyor
entre camins gelats, de neu i companys morts.
Fa tant de fred que no puc ni pensar,
se'm trenquen les paraules als papers mullats.
Tot s'ha acabat i tu ja no em veuràs
i espere que recordes el que vam parlar...

Plore de ràbia i l'aprete amb les mans
i dic les paraules que em vas ensenyar...

No hi ha demà
si no és amb tu.
No hi ha demà
si no el fem junts.

Camí a la mort, hivern del 39:
avui t'escric callat potser per darrer cop.
He caigut pres fugint de l'últim front
entre camins gelats, de neu i companys morts.
Fa tant de fred que no puc recordar,
se'm trenquen les imatges als meus ulls cansats.
Tot s'ha acabat i tu ja no em veuràs
i espere que recordes tot el que vam parlar...

Plore de ràbia i l'aprete amb les mans
i dic les paraules que em vas ensenyar...

No hi ha demà
si no és amb tu.
No hi ha demà
si no el fem junts